

ע"פ 4039-19 - תקציר

בית המשפט העליון (מפי השופט יצחק עמית, בהסכמת השופטים דפנה ברק-ארז ועופר גרוסקופף) דחה היום את ערעורו של דניאל נחמני שהורשע ברצח האכזרי של נערה בת 17, נועה אייל ז"ל, בשנת 1998, והשאיר על כנו את עונש המאסר שנגזר עליו בבית המשפט המחוזי - מאסר עולם ו-16 שנות מאסר בפועל שירוצו במצטבר.

משך 16 שנים נותר הרצח של נועה אייל ז"ל בלתי מפוענח, עד אשר בשנת 2014 התאפשר פענוחו בזכות התקדמות מדעית בתחום הזיהוי הפלילי, היכולת לבצע "חיפוש משפחתי" במאגר דנ"א (כלומר, חיפוש המכוון למציאת דמיון בין הדגימות שבמאגר לדגימות מזירת הפשע, ולא רק זהות). החיפוש שערכה משטרת ישראל בשנת 2014 במאגר הדנ"א המשטרתי, העלה כי מנחם נחמני, אביו של דניאל נחמני, שפרופיל הדנ"א שלו נכלל במאגר, עשוי להיות קרוב משפחה של הרוצח. בדיקה ראשונית העלתה כי למנחם נחמני שני בנים, ולאחר סדרת בדיקות נוספות הגיעו במשטרה למסקנה כי דניאל נחמני הוא החשוד הרלוונטי. המשטרה עקבה אחרי דניאל נחמני באופן סמוי, תפסה דגימת רוק מיריקה שרקק באחד מרחובות ירושלים והעבירה את הדגימה לבדיקת דנ"א שהעלתה כי ישנה התאמה מלאה בין פרופיל הדנ"א של המערער לפרופיל הדנ"א שהופק ממוצגי הזירה. מהלכים אלה הובילו להשלמת החקירה, למעצרו של נחמני ולהעמדתו לדין. במהלך חקירתו ניטלה מנחמני בהסכמתו דגימה נוספת לשם הפקת דנ"א, וגם לפיה התקבלה התאמה מלאה לפרופיל שהופק ממוצגי זירת הרצח.

בפסק דין ארוך ומפורט דחה בית המשפט העליון את כל טענות ההגנה, לרבות הטענה שראיות הדנ"א הושגו בצורה בלתי חוקית, והטענה לפיה יש לפסול את השימוש ב"חיפוש המשפחתי", כמו גם את פירותיו. נפסק כי משטרת ישראל מוסמכת לבצע "חיפוש משפחתי" במאגר הדנ"א המשטרתי, שכן הדין מאפשר לה "לערוך השוואה" בין נתוני זיהוי שהופקו במהלך חקירה לנתוני זיהוי שבמאגר הדנ"א לצרכים פליליים. עוד נפסק, כי לא קמה עילה לפסול את דגימת הרוק של נחמני שנתפסה על-ידי המשטרה ברחוב, וכי הדבר אינו עולה כדי "חיפוש בגוף החשוד", כנטען ידי ההגנה. בית המשפט העליון ציין כי "אשמתו של המערער זועקת מההצטברות הראייתית" בתיק. בית המשפט דחה גם את הערעור על העונש ועל הקביעה כי הרצח בוצע "בנסיבות חריגות בחומרתן", בציינו כי "אין בכוחן של מילים לתאר את התופת שהעביר המערער את המנוחה ברגעי חייה האחרונים".